

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De
Imitatione Christi Libri Quatuor**

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XVI. Quòd verum solatium in solo Deo est quærendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](#)

C A P U T X V I .

*Quòd verum solatium in solo Deo
 est quærendum.*

1. **Q**uidquid desiderare possum,
 vel cogitare ad solatum
 meum, non hic expecto, sed in po-
 sterum.

Quòd si omnia solatia mundi so-
 lus haberem, & omnibus deliciis
 frui possem, certum est, quòd diu
 durare non possent.

Unde non poteris, anima mea,
 plenè consolari, nec perfectè recrea-
 ri, nisi in Deo consolatore paupe-
 rum, ac suscepere humiliūm.

Expecta modicum, anima mea,
 expecta divinum promissum, & ha-
 bebis abundantiam omnium bono-
 rum in cælo.

Si nimis inordinate ista appetis
 præsentia, perdes æterna & ca-
 lestia.

Sint

eo
 tap

Sint temporalia in usu, æterna in
desiderio.

Non potes aliquo bono temporali
satiari, quia ad hæc fruenda non es
creata.

2. Etiam si omnia creata bona
haberes, non posses esse felix & bea-
ta: sed in Deo, qui cuncta creavit,
tota beatitudo tua & felicitas con-
fistit.

Non qualis videtur & laudatur à
stultis mundi amatoribus; sed qua-
lem expectant boni Christi fideles,
& prægustant interdum spirituales
ac mundicordes, quorum conversa-
tio in cælis est.

Vanum est & breve omne huma-
num solatium.

Beatum & verum solatium, quod
intus à veritate percipitur.

Devotus homo ubique secum fert
consolatorem suum Jesum, & dicit
ad eum: Adesto mihi, Domine Iesu,
in omni loco & tempore.

Hæc mihi sit consolatio libenter
velle carere omni humano solatio.

K 3

Et

Et si tua defuerit consolatio , sit mihi tua voluntas & justa probatio pro summo solatio.

Non enim in perpetuum irascēris , neque in æternum comminaberis.

C A P U T XVII.

Quod omnis sollicitudo in Deo statuenda sit.

1. **F**illi, sine me tecum agere, quod volo : ego scio , quid expedit tibi.

Tu cogitas sicut homo : tu sentis in multis , sicut humanus suadet affectus.

Domine , verum est quod dicis. Major est sollicitudo tua pro me, quam omnis cura quam ego gerere possum pro me.

Nimis enim casualiter stat , qui non projicit omnem sollicitudinem suam in te.

Domine , dummodo voluntas mea recta & firma ad te permaneat, fac de me quidquid tibi pacuerit.

Non